

VÄSTERBERGSLAGENS

UFO

nr 2 1985

NYTT

UFO-NYTT är en tidskrift för medlemmar inom
 Västerbergslagens UFO-förening
 UFO-NYTT utkommer 4 gånger per år.

FRÅN REDAKTIONEN

I detta nummer kommer vi att delge en del översättningar
 från FSR som inte kom med i förra numret där det
 bara blev observationer i Dalarna.

Det är 2 st artiklar om närkontakt som har ett
 intressant innehåll och inte minst Varningen till
 jordens folk.

Läs om bilden som hela Norge talade om MEN vänd
 försiktigt och läs baksidan.

UFO-Sverige porträtteras på en sida.

Några lokala händelser har inte inkommit-bara en från Djura-
 men annars har det inte hänt så mycket.

Du som har tankar och funderingar omkring UFO kan
 skriva några rader till oss så skall vi ta upp
 saken på mötena och diskutera dem. Du kommer att få
 svar. Det kan vi lova

Ha nu en trevligsommar med värme och bad
 och vi från redaktionen önskar er allt gott och
 många observationer

Vi hörs härifrån i september

I redaktionen: Bernt Berglund, Ingvar Kjällving, Monica Eriksson

Medlemskap för 1985 är 40:- kronor

Under 16 år 25:- kronor

Adress: Box 71 771 01 Ludvika

EN LANDNING OCH NÄRKONTAKT INTILL ALDERSHOT

Den tionde oktober 1983 fick jag ett telefonsamtal från en lokal nyhetstidning, som undrade om jag kunde undersöka en rapport om en UFO-landning i närheten av Hampshire. Jag åtog mig saken i vanlig ordning. Fallet föreföll äkta och jag lämnar här en redogörelse över mina iakttagelser.

Vittnet, 77 år gammal, hade tillbringat många år i Kanada och jagat såväl björn som varg och bodde långt inne i Kanadas vildmark. Han har därigenom härdats och var inte rädd för någonting och som han själv uttryckte sig under utfrågningen, inte tyckte att han vid sin ålder hade något att förlora om han tittade närmare på UFO-farkosten.

NAMN: Mr. Alfred Burtoo, 49 Pegasus Avenue, North Town, Aldershot, Hampshire.

DATUM OCH TID FÖR HÄNDELSEN: Kl. 01.15, 12/8 1983.

PLATS: Bosingstoke Canal Bank, intill North Town, Aldershot, Hampshire.

Utskrivning från en bandad intervju med O. Fowler den 10/10 1983.
(Mr. Burtoo hade skrivit till lokaltidningen och undrat om någon hade sett ett ljussken vid tiden för händelsen. Han nämnde aldrig UFO, men en reporter bad honom komma till tidningen och fick höra hela historien och ringde upp mig för ett utlåtande. Jag bad om en intervju.)

ÖGONVITTNETS UPPGIFT

På ettnyhetererna den 11 aug. sa de att vädret skulle bli fint och månen var bara 4-5 dagar gammal, vilket jag anser vara idealiska omständigheter för fiske, varför jag bad min fru att ge mig en brödlimpa (bete). Jag plockade ihop fiskegrejorna och gav mig iväg ungefär en kvart över tolv (alltså hade det blivit den 12 aug. 1983). Jag stannade till uppe på vägen, för att koppla hundens då jag hörde fotsteg bakom mig och det visade sig vara en polis ute på sin patrullering, så vi stod en stund och pratade. Efter en liten stund fortsatte han sin väg och jag gick upp på kanalåsen. Så fort jag kommit upp på åsen lade

4

jag ifrån mig utrustningen, tog fram en käpp som jag stack ner i marken och band hunden vid. Sen började jag plocka upp mina fiskegrejor och hörde just då hur klockan på den intilliggande Buller Baracks slog ett slag (kl. 1). Jag gjorde iordning allt och inväntade gryningen, vilken är den bästa tiden för fiske.

Jag satt där på min fiskekorg och studerade vattenytan, för att se om det var någon fisk i rörelse och tyckte att det skulle smaka bra med en kopp te. Jag höll på att slå upp en kopp te då jag såg att ett ljus hastigt dök upp, söderifrån, varför jag satte ner koppen på boxen och följde ljuset med blicken. Jag tyckte att det (ljuset) kom in i riktning mot järnvägsbron och tänkte: Den landar väl inte på bron. Samtidigt tänkte jag att det kan knappast vara ett flygplan eller en helikopter eftersom den flög så lågt, knappt 100 m över marken. Sedan landade den längre fram på stigen och det skarpa ljuset slocknade. Jag stod där och betraktade farkosten och plötsligt såg jag två "figurer" komma emot mig.

Hunden morrade och slutade inte förrän jag såg till honom. De två figurerna kom fram till mig, en dryg meter höga uppskattningsvis, klädda i gröna overaller och med någon slags mask för ansiktet. Jag stod där och stirrade på dem och de stod där och stirrade på mig och "typen" som stod till höger vinkade åt mig att komma med. Jag var nyfiken på vad som skulle hända, så jag följde efter dem. När vi kommit c:a 30 meter från järnvägsbron stod farkosten där intill stigen, ungefär 4 meter från vattnet. Från farkosten hade en trappa fällts ner och vi måste gå ut i gräset på sidan om stigen, för att nå trappan. En av "figurerna" gick in i den sexkantiga korridoren och den andra stod kvar i dörren tillsammans med mig. Då hörde jag en röst som på bruten engelska sa: "Kom fram och ställ Dig under ljuset". I mitten på rummet fanns en upphöjning med en dryg meters omkrets. Först kunde jag inte upptäcka något ljus, men då jag vände mig om och tog ett steg åt sidan såg jag ljuset mot väggen. Jag gick dit och ställde mig under ljuset och samma röst som hade bett mig att ställa mig där frågade: "Hur gammal är Du?" Jag sa att jag skulle bli 73 år nästa

5

födelsedag. Det blev tyst en stund, sedan sa rösten: "Vänd Dig om" och jag vände mig med ansiktet mot väggen och efter ungefär 5 min. sa rösten till mig: "Du kan gå nu. Du är för gammal och svag för våra ändamål."

BESKRIVNING AV FARKOSTEN

På upphöjningen i mitten av rummet fanns ett Z-format handtag, liknande sådana man ibland kan se fästade på en vägg och på vardera sidan om handtaget stod en figur (varelse). Dessa två skilde sig i utseende från de två som hämtat mig. Jag tog för givet att dessa två figurer stod där för att vara klara att starta farkosten, men det är bara mitt personliga intryck.

Jag började se mig omkring då han sa: "Du kan gå nu," varför jag gick ut. Då jag gick utför trappan och höll mig i räcket märkte jag att det var olika diametrar på detta, varför jag antog att trappan och räcket kunde dras in som ett teleskop. Jag kom i alla fall ned på marken och gick ett 10-tal meter från farkosten innan jag vände mig om och tittade på den igen. Den hade ett "torn" på översidan, mycket likt ett upp och nedvänt tefat, men liknade en spiskupa, och roterade motsols. Jag gick tillbaka till min hund och mina fiskegrejor och det första jag gjorde var att ta upp koppen med kallt te och dricka medan jag fortsatte att bevaka farkosten. Jag såg den lyfta upp till ungefär 100 meters höjd och skjuta fart mot syd-väst över militärkyrkogården. Jag såg hur den passerade över Tongham (ett par kilometer syd-ost om Aldershot) och flyga vidare över "Hog's Back" c:a 1 mil bort och sedan försvinna.

ETT LUGNT VITNE

Fråga: "Du verkar mycket lugn och sansad trots det som hänt."

Herr B: " Jag var mer nyfiken än någonsin och vad skulle förresten kunna hända vid min höga ålder, nära 78 år. Jag kan bara dö en gång. Jag har läst en del om UFO men har aldrig trott på dem. Men nu tror jag på dem efter att med egna ögon sett att de finns. Jag ger högakttningsfullt tusan i vem som tror eller inte tror på mig, men jag gick absolut in i farkosten. Då jag kom hem berättade jag alltsammans för min fru och

en väninna till henne. Tidigare har jag ansett att UFO:s varit rena bluffen. Jag var absolut inte rädd, bara nyfiken och ville gärna se vad som skulle hända. Om de hade tagit mig med så hade väl detta varit mitt öde. Det skulle ha varit samma sak som att gå ut på gatan och bli nedslagen."

Fråga: "Låt oss gå igenom början av det hela, då varelserna kom fram till Dig."

NÅGRA FRÅGOR

Herr B: Jag fick nog en liten chock då de kom fram till mig i de där gröna overallerna. Jag kunde inte se några knappar eller blixtlås eller någonting. Det var som om kläderna formats efter deras kroppar. Hunden satt lugnt kvar sedan jag sagt till honom att vara tyst. De hade grönaktiga hjälmar på huvudena men masken framför ansiktet verkade mörknad på något sätt, ungefär som svärtat glas. Man kunde inte se deras ansikten. Jag lade inte heller märke till deras händer. De hade kanske handskar på sig. Jag har varit trädgårdsmästare i 52 år så jag har lärt mig att lägga märke till detaljer undan för undan.

Fråga: "Bar de något slags bälte?"

Herr B: "Nej, inga bälten, inga knappar, inga ficklampor i händerna, ingenting. Overallerna tycktes vara i ett enda stycke."

Fråga: "Gick de normalt eller klev de på något speciellt sätt? "

Herr B: "Något yvig gång kanske, som om de haft en ledstång på varje sida."

Fråga: "Gick båda varelserna in i farkosten? "

Herr B: "En av dem gick in före mig därför att de gått så hela tiden. En framför mig och en bakom mig. Han som gick in först fortsatte genom vad jag skulle vilja kalla en korridor in till ett rum på andra sidan korridoren, medan den andre stod kvar till vänster om mig, innanför dörröppningen."

Fråga: "Vad hade de för belysning där inne? "

Herr B: "Det var ganska skumt där inne och alla detaljer verkade mörka."

Fråga: "Fanns det en lampa i taket eller vad för ljuskälla? "

Herr B: " Nej, det är kanske lustigt, men jag kunde inte se varifrån ljuset kom. Det bara fanns där. Kanske kom det från taklisten. På insidan av farkosten verkade allting svart, medan utsidan liknade polerad aluminium. Jag gick över golvet, men kunde inte höra mina egna steg, utan fick intrycket av att det var något slags tyg på golvet. Takhöjden var c:a 1,70 meter och det var nätt och jämt att jag kunde gå rak där inne. Varelserna var drygt 1,5 meter höga och jag är 1,65 meter lång, varför de var kortare än jag. Jag måste "huka" mig för att komma in genom dörren och ljuset var tillräckligt för att se vart vi gick, men när vi kom in blev ljuset dämpat, vilket kunde bero på att allting var svartaktigt. Vem det än var som byggt farkosten så har densamma gjort ett verkligt fint arbete. Det fanns inga nitar, skruvar eller svetsfogar vad jag kunde se. Uppskattningsvis var jag inne i farkosten en dryg halvtimme. Jag fick stå och vänta en bra stund med "varelsen" bredvid mig."

Fråga: "Så Du hade ganska gott om tid att se Dig omkring ?"

Herr B: " Jag var inte rädd eller så utan bara nyfiken. Jag har tillbringat flera år ute i vildmarken i Kanada och upplevt en hel del, skjutit en björn och vargar. Jag tror inte att jag är rädd för någonting."

Redaktörens kommentarer

Man bör uppmärksamma att den här händelsen innehåller många detaljer som redan tidigare är kända från andra liknande fall. Upphöjningen eller pelaren i mitten av farkosten till exempel har förekommit i åtskilliga rapporter och antas av några undersökare vara en polariserad magnetisk apparat som hör intimt samman med det hemliga framdrivningssystem som används av dessa utomjordiska varelser (eller i varje fall av en del av dem).

'Vi har också

Många läsare har hört av sig till Hemmets Journal efter den okände mannens märkliga berättelse om mötet med varelser från en annan planet.

Han är inte ensam om sin kusliga upplevelse. Andra har också sett utomjordiska farkoster och t o m mött varelser precis som i mannens berättelse.

Får vi besök från rymden? Eller finns det någon annan förklaring till upplevelserna? Läs och döm själva!

Det var i Hemmets Journal nr 4 som en man berättade om sitt fantastiska möte med varelser i en lysande kula. Av hänsyn till sin familj ågade inte mannen framträda offentligt.

"Allt är sanning"

Några dagar innan Hemmets Journal nr 4 kom ut skrev Mr Anonym ännu ett brev till redaktionen. Tyvärr kom det för sent för att kunna publiceras i anslutning till artikeln om varelserna i den lysande kulan. Så när skrev mannen bl a:

— Jag har också skrivit ner min redogörelse (kanske något mer detaljerad) och stoppat den i ett brunt kuvert med påskriften:

"Att öppnas efter min död." Den ligger i mitt bankfack. Då men inte förr kommer mina ev överlevande anhöriga att få ta del av mina upplevelser.

Av hänsyn till min familj anser jag mig inte kunna rubba på min anonymitet. Jag vill inte utsätta dem för risken av försmädlighe- ter och trakasserier.

Jag begär inte att någon ska tro på min berättelse men jag upp- repar än en gång: Allt är san- ning.

*Fortfarande
Mr Anonym*

Först efteråt förstod jag att jag sett två "tefat"

Jag har upplevt något som fått mig att tro på flygande farkos- ter från en annan planet.

Jag arbetade 1972 som elektriker åt Vattenfall på atomkraft- verket i Ringhals, Väröbacka. Min fru och jag bodde i lägenhet i fiskeläget Bua.

Jag fyller år den 6 maj, och det var den dagen som händelsen inträffade. Min fru och jag hade firat födelsedagen tillsammans

och jag gick vid 11-tiden ut på balkongen för att röka en cigar- rett i den ljumma majkvällen.

Da fick jag se två skarpt ljusblå gnistor, som jag först trodde befann sig på ganska nära håll. Men jag fick omgående klart för mig att de i själva verket syntes långt bort över havet.

De lysande föremålen steg med oerhörd hastighet snett uppåt. Det ena gick litet ovanför och något före det andra. Jag ropade åt min fru att hon skulle komma och se. Men fast hon bara be- fann sig i rummet innanför hann hon inte ut på balkongen innan föremålen var borta.

Min första tanke var att det röst sig om två raketer. Men de följdes åt hela tiden, med sama inbördes avstånd, och de höll

en så svindlande hastighet att den teorin måste uteslutas. De- ras bana gick också exakt, snett uppåt, tills de försvann i intet.

Jag grubblade länge på vad jag sett men fann ingen rimlig för- klaring. Men efter någon tid såg jag ett TV-program om främ- mande föremål. Där berättade en man att han klockan 11 på kvällen den 6 maj satt på sin veranda på Onsala-halvön då han fick se två tefatsliknande föremål komma sakta glidande uppför en liten dalgång. De befann sig bara några hundratal meter från honom och fortsatte en bit förbi, men steg sedan med otrolig hastighet uppåt och ut över havet. Onsala ligger exakt i den riktningen från Bua räknat och tidpunkten stämde. Så för- klara det den som kan.

G.O.

Ett rött klot lyste upp skogen

Jag och ett par väninnor upp- levde något konstigt på förvin- tern 1974. Det var i Sandviken och på kvällen åkte vi hem till en väninna på Klangberget där vi skulle ha syjunta.

När vi parkerat bilen på gatan och kom in på tomten såg vi ett stort rött svävande klot ganska långt ner. Det stod stilla kanske hundra meter från marken. Att det inte var någon helikopter

eller ett flygplan såg vi, och inget motorljud hördes. Det verkade ju intressant men jag sade till mina väninnor:

— Nej, kom så går vi in innan det blir något tok.

När vi kommit inomhus vågade vi faktiskt inte titta ut igen. Men så kom dottern springande ner från övervåningen där hon hade sitt rum, som förresten hade en mycket bra utsikt från fönstret. — Fy, så ruskigt! utbrast hon. Jag stod och pratade i telefon och så såg jag ett rött klot som drog iväg upp mot Kungsbergs- hållet. Hela skogen lystes upp mot Kungsborg, ett stort vitt sken som varade några minuter. Sedan blev allt svart som vanligt.

Jag har undrat många gånger vad detta var men inte berättat det för så många. Fast egentli- gen — varför ska man inte våga lita på sitt eget omdöme, sin syn och sitt förstånd. Vi är inte tokiga för att vi sett något oför- klarligt, vi är vanliga människor med sunt förnuft.

Berit

Jag stod länge kvar som förlamad

Jag är idag 68 år och det jag ska berätta inträffade i november månad 1935. Vid 12—1/2 tiden

ett flygande tefat'

Å natten kom jag cyklande mellan Otterbäck och Sjöorp, vägen går alldeles invid stranden av Vänern.

Vid en plats som heter Klevalund fick jag se ett lysande föremål komma utifrån sjön, det gick alltså från vänster mot öster. Jag stannade för att se bättre.

Föremålet stannade rätt över mig, jag skulle tro på en höjd av 50—100 meter. När föremålet stod stilla över mig försvann det plötsligt. Jag tittade uppåt skogen igen. Jag tittade uppåt skogen igen. Så vackert allting blev!

Jag var som förlamad, kunde inte röra mig. Det kändes som om jag skulle dras upp till faröst. Den var stor, jag skulle tro 15—20 meter.

Redan efter en halv minut försvann föremålet med en väldigt fart, men då med kurs mot norr. Jag stod kvar rätt länge. Jag var verkligen som förlamad av vad jag sett.

Föremålet gav inte något ljud när det gick. Det var alldeles lugnt. Det enda som hördes var vågor i vattnet som slog mot stranden.

Jag cyklade hem och lade mig. Men så fort jag skulle slumra till såg jag föremålet igen. Så den natten blev det inte mycket sömn. Jag tror på fullt allvar att det finns utomjordiska varelser som besöker oss här på jorden. Eja

Jag såg ett ljus — och plötsligt flyttades min bil!

Det hände klockan 20.30 den 13 augusti 1968, en ljuvlig kväll. Jag var på väg hem till Trelleborg från mitt arbete som telefonist på ett stort företag i Malmö. Bilresan var rutin. Jag hade kört samma väg i tio år och höll mina vanliga 70 km.

Det var ungefär en halvmil kvar att köra och jag satt och tänkte: — Nu missar jag en

kvart på "Arvingarna", Större problem än så hade jag inte förutom det vanliga med matlagning och inköp som alla dubbelarbetande kvinnor har.

Då, i en liten backe, möter mig ett orange ljussken, lite högre ovanför vägen än en vanlig buss. Jag hann tänka: — Har de nu

borjat med tvåvåningsbussar som i London? Vad jag än kände i det ögonblicket, så inte var det rädsia.

Skenet kom närmare. Det var ett föremål som täckte hela vägen och väl det, det var kanske 10—15 meter brett. Plötsligt vek föremålet av till höger. Billjuset sloknade, bilen brummade till som när en maskin stannar vid åsknedslag och det blev kol svart, som i en säck.

Jag satt kvar i bilen och vred på startnyckeln, men ingenting hände. Konstigt, bilen hade varit på besiktning dagen innan och ingen kunde kalla den en skrotbil.

Lika plötsligt tändes bilens lyktor igen, motorn började åter brumma. Då upptäcker jag plötsligt att jag står på fel sida, alltså på vänster sida av vägen! Det var ren tur att det inte kom någon bil emot mig.

Det hela varade två—tre minuter. Bilen gick som vanligt igen och jag körde snabbt över på rätt vägbana. När jag kom upp på backen såg jag föremålet gå ner intill en åttehö. Då lyste skenet vitt från en fönsterramp runt mitten av föremålet. Fönstren släcktes ett efter ett.

Jag körde hem så fort jag kunde. Utan att ställa in bilen rusade jag in efter filmkameran. Först nu var det som om jag fattade vad jag varit med om. — Kom med! ropade jag till min man. Du får världens bild på ett flygande tefat!

Men min man var inte alls med på det.

— Nej, sa han bestämt, det kan vara farligt. Jag ställer in bilen.

Jag ville ringa bae till polis och tidning men min man närmast förbjöd mig. Och förmodligen gjorde han rätt, antagligen hade jag bara blivit utskrädd. Men nog var det konstigt att just jag fick vara med om den här upplevelsen. Jag hade aldrig läst en enda bok om UFO:s och livlig fantasi kan ingen beskälla

mig för att ha. Jag är en dubbelarbetande kvinna med båda fötterna på jorden.

Men det finns en sak i det här sammanhanget som jag aldrig, aldrig har vågat tala om för någon. Det är knappt jag vågar nu heller, för risken är att det möts med ett gapskratt. Och det är faktiskt vad det handlar om — ett gapskratt.

När jag satt där inne i bilen och vred på startnyckeln hörde jag det. Jag såg ingen — men plötsligt stod jag inne i ett runt rum med två stolar där två män satt. — Såg du vad rädd hon blev, ha-ha! hörde jag.

Underligt nog blev jag mest arg:

— Ni hade skrattat så lagom om det hänt en olycka! svarade jag.

Då böjde de ner sina huvuden som om de skämdes.

Sedan satt jag i bilen igen. Otroligt!

Ni undrar väl hur männen såg ut? Jo, de såg ut som folk gör mest, ca 175—180 cm långa. De var klädda i beige kakikostymer och hade mössa med svart skärm. Stolarna var vridbara och hade ett ben. Jag skulle till och med kunna säga att männen var snygga, de hade stil på något vis. K.A.J.

Vi kan inte stoppa dem!

Jag som skriver detta har hållit på med UFO i 25 år. Under dessa år har jag vid ett flertal tillfällen gjort observationer, en gång (1968) på ca 200 meters avstånd. Dock har jag aldrig sett någon av besättningen på dessa skepp.

Min första observation gjordes i Mjölby 1966, en fredagskväll i februari. Vi var fyra personer som såg föremålet. Läste sedan i tidningen Expressen att flera personer i Stockholm gjort iakttagelser samma kväll. Det rörde sig säkert om samma föremål som vi såg, kursen stämde mycket bra.

Intresset för "tefat" har växt med åren, fler och fler observationer görs. Vi kan inte stoppa dessa besök.

L.K.

Min vän hittades död efter mötet med UFO

Den händelse som jag vill berätta om har inte upplevts av mig själv utan av en mycket god vän till mig. En hundra procentigt trovärdig man som uppriktigt sagt inte alls hade fantasi nog att få ihop en så märklig historia.

Min vän led av en ryggskada och befann sig därför på ett konvalescenthem. En sommarnatt satt han på balkongen, han kunde inte sova på grund av sitt ryggonda. Då fick han se ett föremål inte olik det som beskrevs i HJ nr 4. Ett starkt grönblikt sken riktades mot honom.

Min vän miste både tal- och rörelseförmågan. Han var sedan helt borta, men bara en kort stund trodde han. När han vaknade upp såg han föremålet lyfta. Men ännu dröjde det en god stund innan han återfick rörelseförmågan.

Han försökte ringa mig redan då på natten men kunde inte. På förmiddagen nästa dag fick jag telefonsamtalet då han berättade händelsen för mig. Han undrade om jag trodde att någon var intresserad av hans upplevelse.

Jag lovade kontakta en UFO-expert som jag kände, och med denne avtalade jag att han skulle besöka min vän samma dag. UFO-mannen kom till konvalescenthemmet och knackade på dörren till min väns rum — utan att få svar. Eftersom dörren var olåst öppnade han den och tittade in i rummet. Där fick han se min vän ligga död på golvet.

Min vän hade bara ett par timmar innan gatt omkring fullt frisk. Han hade ingen sjukdom utom sin dåliga rygg.

47

De drog i mina tänder

Forts. sidan 76

De drog i mina tänder och stack mig i naveln – jag var som bedövad

Detta hände mig i slutet av 50-talet, jag var då i 11–12 års åldern.

En sommarkväll såg jag ett runt, platt, gråaktigt föremål utanför vårt hus — på andra sidan vägen där det låg en åker. Föremålet stod stilla i luften ca 100 meter från marken. Det fanns en lång rad fönster på ena sidan där ett gult sken lyste. Undertill lyste ett blått sken.

Mor och far kom också fram till fönstret och tittade. Efter ett tag försvann föremålet snabbt. Vi fick sedan höra att grannar också sett samma sak utanför vårt hus.

En solig sommarsöndag strax efter denna händelse mötte jag inte bara en okänd farkost utan också dess besättning. Jag tyckte om att ströva i naturen och var som så många gånger förr ute och gick. Vädret var fint och jag gick rätt långt. Slutligen kom jag ut på en större väg, gick den ett par hundra meter och vek sedan in på en skogsväg igen. Just när jag började gå skogsvägen skymtade jag något ljusst långt in på en vildvuxen ödetomt. Jag kunde inte se vad det var och funderade just inte på saken.

Jag hann inte gå långt på skogsvägen förrän jag fick syn på en liten figur, 125–130 cm lång kanske, som bara stod där och tittade på mig. Figuren var klädd i ett gråaktigt overallliknande plagg och hade en genomskinlig, rund kupa över huvudet. Ansiktet var fyrkantigt.

Jag blev inte rädd, bara överraskad och nyfiken. Jag blev stående ett tag och bara tittade på figuren framför mig — det var bara någon meter mellan oss. Men så började jag fundera över om jag skulle fortsätta vägen fram eller vända tillbaka till den större vägen alldeles bakom mig. Kanske vore det lugnast att gå hem, för nu började det faktiskt kännas lite obehagligt. Jag fick en känsla av att jag trängt mig in på något förbjudet.

När jag vände mig om fick jag se en likadan figur bakom mig, bara en liten bit ifrån mig. Nu började obehaget krypa inom

mig på allvar. Åt vilket håll skulle jag nu gå? Jag vände mig om ett par gånger och tittade på än den ena, än den andra, men så beslöt jag mig att fortsätta som om ingenting hänt.

Men vad jag gjorde var att jag lade benen på ryggen och stack iväg förbi figuren framför mig. Jag sprang kanske hundratalet meter — då fick jag se en tredje likadan figur! Den kom upp från en åker invid skogsvägen, och i handen hade den något som liknade en plastpåse med jord i.

Jag bara rusade förbi, min enda tanke var att komma bort från de där säregna gestalterna. Jag såg en grind ett stycke framför mig och då vände jag mig om för att se om de följde efter mig. Det gjorde de — men just då hände något oförklarligt. Plötsligt kunde jag inte röra mig ur fläcken!

Det jag sedan blev medveten om var att två figurer bar mig tillbaka mot ödetomten. Vi närmade oss den från motsatt håll och nu såg jag det jag bara skymtat förut — ett runt, ljusgrått föremål på tre fötter, 2–3 meter i diameter.

Jag bars bort mot föremålet och in under det. Vidare uppför en liten steg, två, tre steg bara, och genom en öppning. Vi kom in i ett rum med en tät rad fönster på ena sidan. Under fönstren fanns en enorm instrumentbräda med massor av knappar. Där uppehöll sig ännu en av de små figurerna.

Mer hann jag inte se, för jag bars rätt igenom rummet och in i ett mindre. Där placerades jag på en brits. Jag kände ingen rädsla, det verkade som om jag var bedövad på något sätt eftersom jag inte såg riktigt klart ibland. Jag var inte helt medveten om omvärlden.

Nu kom en liknande gestalt fram till mig, men den här var klädd i något vitt och hade ingen kupa över huvudet. Han var något längre än de andra och ansiktet hade en annorlunda form — han såg mer mänsklig ut helt enkelt. Han började dra i mina tänder och sedan i naveln, där det liksom stack till. Jag märkte att jag domnade bort.

Nästa sak jag minns är att de båda figurerna lade sig iväg med mig igen, ut i det större rummet vi först kommit in i, ner genom öppningen i golvet och vidare nerför stegen. Några meter från tefatet — eller vad det nu var — lade de ner mig i gräset.

Jag följde dem med blicken när de gick tillbaka till det grå föremålet. Det blev allt svårare att hålla ögonen öppna, men jag såg dem gå uppför stegen och försvinna inombords. Sedan drogs stegen och de tre benen in

i föremålet, som sakta och ljudlöst började stiga uppåt. Något hundratal meter upp i luften stannade det och stod helt stilla en stund. Jag kämpade för att hålla ögonen öppna men i det ögonblick den okända farkosten åter började stiga domnade jag definitivt bort.

Hur länge jag låg där vet jag inte. En granne hittade mig, men han lyckades inte skaka liv i mig. Han trodde att jag var sjuk och sprang hem och ringde mina föräldrar.

De kom sättande men kunde inte heller få liv i mig. Far fick ta mig i famnen och bära mig. Först när vi var nästan hemma vaknade jag. Jag blev minst sagt förvånad. Varför bar far mig, jag var ju stora pojken? Det var ju inget fel på mig.

Det var det inte heller, jag var frisk som en nötkärna. Men underligt nog mindes jag till en början inte vad som hänt där borta på skogsvägen och ödetomten. Det dröjde några dagar innan allting stod helt klart i mitt minne igen. Aldrig skulle jag våga gå till den ödetomten igen...

Det vågade jag aldrig heller, inte ensam. Men nyfikenheten förmådde mig ändå att gå dit tillsammans med en kamrat. Där det grå föremålet stått var gräset nertrampat och i mitten var det avbränt. Kors och tvärs över ödetomten var stigar upptrampade, så det syntes att något varit där.

När jag under årens lopp tänkt på den märkliga händelsen har jag inte känt någon rädsla. Men däremot har den gjort mig övertygad om att det finns liv på andra planeter och att de besöker oss då och då. O.P.

10
"OBS -
KVÄLLAR"
"ÄR DU
INTERESSERAD
AV "OBS -
KVÄLLAR"
SÅ RING
0270/79146
SÅ FÅR DU
NÄRMARE
INFORMATION"

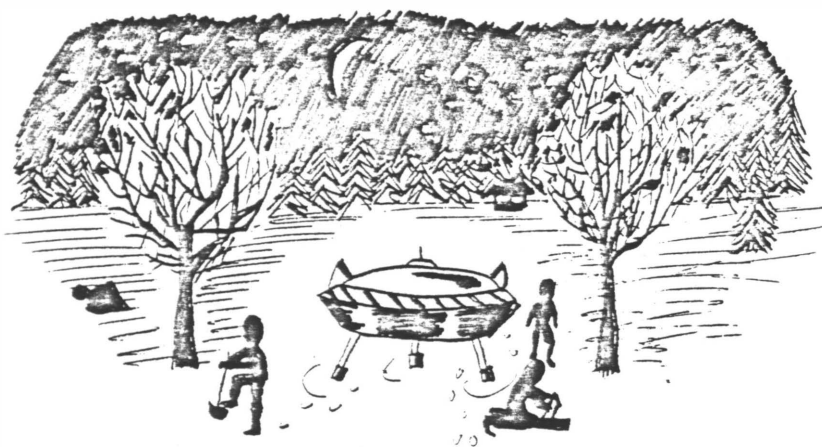
UFO ÖVER DJURA ?

En kväll i slutet av juli eller början av augusti 1984 sågs ett UFO i Djura. Anders Lindberg (Djura) berättar:

Det var en kväll vid ca 23-24.00 tiden som jag och en kompis kom åkande från Djurås. Vi svängde in mot Djura och förbi skylten med "Gagnef kyrka". Strax därpå fick jag se ett gult klot och trodde det var en solnedgång eller månen, men detta stämde ju inte. "Klotet" var till höger om oss på ca 200 m avstånd. Jag uppskattar diametern till ca 20-30 m.

Min kompis stannade bilen medan vi akttog föremålet och plötsligt började bilen liksom vibrera. Det kändes som om även marken vibrerade. Inget ljud hördes. Jag höll på att gripas av panik men min kompis som hade kamera med sig tog 2 bilder av fenomenet innan vi åkte därifrån. Då stod "klotet" fortfarande kvar. Tyvärr blev det inga foton, troligen p.g.a. att det var för mörkt och blev fotograferat genom vindrutan.

Det var en ren tillfällighet att Västerbergslagens UFO-förening fick reda på denna rapport i efterhand. Därav det oklara med tiden för observationen.

Underliga händelser

För några år sedan bodde vi i en villa utanför staden. En lång grusgång ledde till huset. Klockan var halv sex på morgonen en solig julidag. Maken satt vid köksbordet och drack morgonkaffe när han fick se en gammal dam klädd i 1800-talskläder komma gående över gården mot husets glasveranda. Han såg henne gå in i verandan, men hon kom aldrig in i hallen. Han gick ut i verandan, men hon var försvunnen, trots att hon inte kunde ha hunnit tillbaka över gårdsplanen.

Det var första gången han såg något övernaturligt, men senare har han sett och hört mycket i de fyra olika hus vi haft. Han tror bestämt att vi är omgivna av en osynlig värld.

Där vi bor nu utanför stan i en villa har jag brorsöner, som tror att de hör och ser övernaturliga saker, när de kommer hit. Då min man var sjuk och låg på lasarettet bodde en 40-årig brorson hos mig. På natten hörde han någon som kom in i huset, gick upp för trappan och över golvet i sängkammaren, där vi låg påklädda ifall man skulle ringa från lasarettet. Vid en gammal skänk, som vi köpt på auktion för länge sedan, stannade denne någon och började dra i lådorna. Min brorson kände en iskyla i rummet.

I Färna där han en gång bott med sina föräldrar upplevde

han också en del oförklarliga saker. Där fanns en liten stuga som stod tom. En gång kom en orienterare från Västerås och ville övernatta i stugan, eftersom han kommit vilse. Han fick som han ville, men det blev ett väldigt liv, filten rycktes av honom och han fick ingen ro. Senare revs stugan och då hittade man ben under golvet. Om det var efter en människa eller efter ett djur tog man dock aldrig reda på.

Vägen mot Dalarna hade en gång gått just där förbi och min bror trodde att någon kanske blivit rånad, dödad och gömd under golvet. En gång hade de sett en okänd man stå i dörren och se ledsen ut. Han försvann dock helt oförklarligt.

När en annan bror, som bor utanför Ludvika besökte oss en gång, såg han ett främmande ansikte i en gammal spegel, som jag har i ett rum. Den har troligen tidigare stått på en herrgård, ty den är utsirad och vacker.

Min förste make gick hastigt bort för 27 år sedan och jag har många gånger sedan dess känt att han varit i närheten. Vid midsommartiden i somras var jag på kyrkogården för att plantera blommor. Det var tomt på kyrkogården, eftersom de som arbetade där hade midagsrast. På väg mot graven fick jag dock se min förre man komma emot mig och det un-

derliga var, att jag inte tyckte att det var underligt alls. Tiden vreds tillbaka, vi var unga igen.

Kommer han och möter mig, tänkte jag och blev glad. Han var klädd i en blå kostym med väst som de hade på 30-talet. Jag såg varenda knapp i västen och vegamössan, som de brukade ha på den tiden. När han var högst tio meter från mig lyfte han handen till hälsning, log mot mig och försvann.

Jag tvärstannade och satte ner kassarna jag burit på. Först trodde jag att jag drömt alltihop, men så tog jag kassarna igen. De var nog så verkliga och jag kände en glädje hela vägen ned till graven, ty jag visste att han var mig nära och att vi skulle mötas en gång på den andra sidan. Sedan får tvivlarna säga vad de vill.

"Denna"

Ett övernaturligt tåg

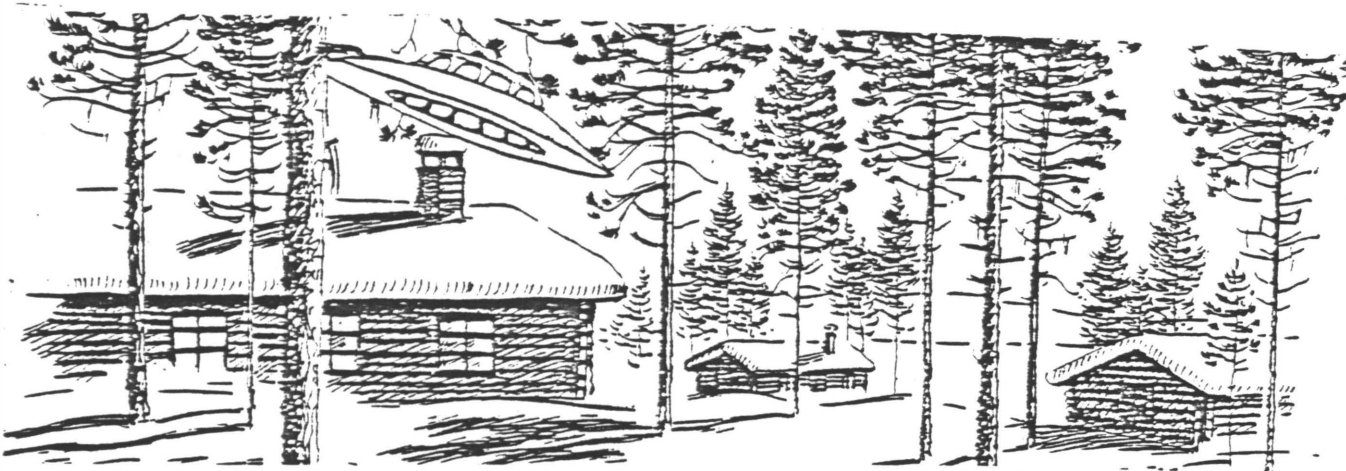
Det var året 1913. Jag var elva år gammal och bosatt i Råneå kommun i Västerbotten. I september månad, en kall dag med klart väder, stod jag ute på förstubron. Plötsligt fick jag se att det rörde sig uppe på himlen. Det var ett tåg med två lok och 40 vagnar, som passerade däruppe!

På kupévagnarna fanns det rödakors-embelm. Det stod invalider på perrongen bakom tåget. På en övergång över järnvägen kom en trupp militärer, som hade franska mössor. Gevär och patronbälten var fullt synliga. Hästarna var svarta, vita, bruna och även apelpastade.

Året efter kom kriget. Då fick min bror och jag stå och se invalidtågen passera på samma plats, som hette Hundsjön. Ni, mina skolkamrater minns oss nog, Selma och Manne från skolan i Råneå. Mia

12

DU SOM
HAR
ÅSIKTER
OM
INNEHÅLLET
I TIDNINGEN
HÖR AV
DEJ TILL
TEL 0240/11991
DU HAR
MÖJLIGHET
ATT SJÄLV
MEDVERKA
MED
ARTIKLAR

ETT NYTT BRASILIANSKT FALL AV NÄRKONTAKT

Ägaren till CHAPECÓ-ranchen gör en utomjordisk resa.

Antônio Nelso Tasca (49 år) med hustru och 5 barn är en välkänd och välsedd man i Chapecó där han tidigare arbetat som uppläsare vid den lokala radiostationen Radio Chapecó. Född i Garibaldi (staten Rio Grande do Sul) har han arbetat i åtskilliga städer runt om i Brasilien och skaffat sig ett utmärkt anseende och blivit känd för sin oklanderliga ärlighet. Han lämnade Chapecó för tre år sedan och är numera anställd inom boskapsuppfödningen vid Barreiras och bosatt i Rua do Cotegipe.

Hans äventyr börjar onsdagen den 14 dec. 1983 kl. 20.00 då han ensam var på hemväg efter att besökt vänner som äger en ranch vid Colonia Cella. Han befann sig på en grusväg som leder in till motorväg BR 282 vid Chapecó i sin bil Brasilia med reg. nr. 5D-3399. Ungefär 1000 meter före den lokala Coca-Colafabriken fick han plötsligt en impuls att stanna. Han gjorde så och hans otroliga upplevelse började. Tasca har ingen aning om vad i all världen som fick honom att stoppa.

Efter att ha stannat ung. 5 meter från motorvägen fick han på sin högra sida, ett stycke upp i luften, syn på ett föremål som såg ut som en buss, med ljuset tänd inuti, men utan yttre belysning. Han klev ur bilen, stängde dörren och började gå mot föremålet. Efter att ha gått 30 meter eller däromkring upptäckte han att föremålet var cirkelrunt och svävade i luften och sände ut strålar av vitt ljus. Han förstod omedelbart att det var ett UFO eller " flygande tefat " som han läst om i dusintals böcker.

Han gick resolut vidare och kände sig säker på att han visste tillräckligt om dessa UFO:s för att kunna ställa upp på en närkontakt av tredje graden. Sedan fick han plötsligt känna kraftiga värmevågor slå emot sig och han förstod att dessa kunde innehålla radioaktiv strålning från farkosten.

174

2

Vid denna fruktansvärda tanke beslöt han att göra en snabb reträtt. Han vände helt om och begav sig tillbaka mot sin bil. Men han hade bara tagit några få steg då en ljuskägla, till synes "solid", fångade in honom och med ofattbar hastighet "drog" in honom i farkosten. Dödsförskräckt började han flämta efter andan och förlorade medvetandet.

Tasca försvann omkring kl. 20.00 onsdagen den 14 dec. 1983 och kom tillbaka till sin egen värld först kl. 6.00 på torsdagen, men han vet inte hur mycket av den tiden han varit medvetslös. Då han kom till medvetande inne i farkosten fann han att han låg naken på ett mörkt ställe, med konstiga muskelkrämpor och brist på luft. Hans första tanke var att han befann sig i en kista, levande begravd. Han måste, tänkte han för några ögonblick, blivit ett UFO-offer och var nu levande begravd och i ett av dessa klassiska fall av "stelkramp" som han hört talas om. Men sedan började han gradvis kunna röra på benen och kunna andas, dock med viss möda.

Mörkret och tanken på död och förtryck fyllde honom med sådan förskräckelse att han började gråta. Sedan, medan han befann sig i det egendomliga mörkret, började han känna som om han började domna. Sedan, fortfarande utan att kunna se någon eller någonting, kände han som om små händer - eller tassar - rörde vid honom. Några ögonblick senare blev han varse två eller tre varelser som höll på att undersöka honom i mörkret och efter en stund var de borta.

Sedan tändes plötsligt ljuset och hela rummet blev upplyst. Tasca befann sig i ett rum vars hela väggar och tak utstrålade ljus. Han kunde inte se några skarpa vinklar någonstans. Inga linjer som kunde antyda en dörr eller ett fönster. Intill honom på golvet låg hans kläder och han började klä på sig.

Sedan öppnades en dörr i väggen och en mycket vacker liten kvinna kom in, en kvinna med späd hud och ljusa kläder. Hon var en förtrollande kvinna med stora ögon liknande Bruna Lombardis, något sneda bakåt som orientaliska.

Hon bar tofflor eller något liknande och kläderna påminde om en kvinnas pyjamas.

En mängd frågor vällde upp i hans hjärna, men innan han kunde yttra ett ord började kvinnan berätta att hon hette Cabalá och kom från en värld Agali och en telepatisk länk upprättades plötsligt mellan dem. Tasca yttrade inte ett ord, utan helt enkelt "tänkte orden" och den vackra kvinnan svarade på dem. Hon berättade för honom att hon blivit utsedd att få ett meddelande som hon skulle överlämna till jordens folk. En varning för att förstöra planeten och för andra världsliga försyndelser.

Tasca undrade varför just han, en man utan makt och inflytande och utan speciella förståndsgåvor skulle väljas att ta emot detta meddelande. Cabalá svarade: "För att Du alltid trott på förekomsten av en högre civilisation. Därför att Du alltid önskat att få kontakt med mig och därför att Du har en kosmisk själ."

Dialogen emellan dem fortsatte en stund i samma banor och sedan inträffade en händelse som Tasca inte ville avslöja. Han hävdade att om han skulle avslöja den skulle detta skapa problem av en personlig karaktär för honom, varför han föredrog att hålla tyst om den. Han sa emellertid att han innan han dog skulle lämna en fullständig redovisning över det inträffade tillsammans med sina barn så att mänskligheten skulle få full vetskap om vad som verkligen hänt.

Då han förstod att hans uppgift var att ta emot och vidarebefordra ett meddelande ville Tasca varna henne för sitt dåliga minne. Cabalá svarade att han med all säkerhet inte skulle glömma "detta" meddelande. Plötsligt gick hon fram till väggen och styrde med någon slags apparat på det enda möbel-liknande föremålet i rummet. Det var en halvmåneformad skiva fästad vid väggen. Från golvet höjdes ett slags "altarsmycke" format som ett "diadem" - ett grönt, rött och gulfärgat föremål i 3 delar. Detta "diadem" satte hon

16

på hans huvud medan hon delgav honom meddelandet och bad honom repetera det två gånger. Efter att ha gjort detta och talat om för Tasca att meddelandet aldrig skulle utplånas ur hans minne, avslutades samtalet och den utomjordiska kvinnan lämnade honom med lyft högerarm och öppen handflata.

Rummet blev mörkt igen och Tasca kände hur han leddes av "små djur" samma små varelser som undersökt honom då han låg raklång i mörkret.

Det som gjorde det mesta intrycket på Tasca under hans vistelse i farkosten var Cabalás påstående att de "befann sig på ett avstånd av 180 meter från Oceanens yta", vilket han tog för givet var Atlanten.

De ledde honom in i ett annat rum där han ånyo förlorade medvetandet. När han till slut kvicknade till befann han sig på toppen av en klippa på en smal platå intill motorväg BR-232 i närheten av EDIBA-fabriken. Häpen, förvånad och skakad tog det en bra stund för Tasca att komma över sin trötthet så pass att han kunde ta sig ned från klippan.

Han tog sig ned till fabriken och bad portvakten kontakta hans familj, som vid den tidpunkten redan hade kontaktat polisen- vilken funnit hans bil, varför de trott att han blivit överfallen och dödad.

Från EDIBA-fabriken gick han till det ställe där han lämnat bilen kvällen före och fann att där väntade hans familj tillsammans med polisen. Efter att ha förklarat vad som hänt begav han sig till sin son i en förort till Palmital. Där fick han vara med om ännu en överraskning, för när han klädde av sig fick hans familj se tydliga märken på hans rygg som om de hade gjorts med ett märkjärn. Ett av dessa märken liknade ett W, andra såg ut som utropstecken. Dessa brännmärken förorsakade ingen smärta, inte ens om man tryckte eller skrapade på dem.

Då han var återställd, fysiskt och känslomässigt, och efter att ha berättat för polisen, sin familj och sina vänner i detalj om sitt äventyr gick Tasca till en doktor som undersökte honom.

17

Doktorn lämnade följande utlåtande: "Tasca befinner sig vid god fysisk och mental hälsa. De egendomliga brännmärkena är oförklarliga, orsakar ingen smärta, rodnad, feber eller något annat symptom på första eller andra gradens brännskador". (Utlåtande av dr. Júlio Zawadski)

Tasca själv känner sig som pånyttfödd och har en bestämd känsla av att radikalt ha ändrat sin syn på livet och världen runt omkring. I fortsättningen kommer inte materiella problem att bekomma honom något, därför att som han nu uttrycker sig, han känner mindre dragning till materiella ting.

Han vill gå tillbaka till sitt normala liv och vill arbeta och leva och så gott han kan sprida budskapet han fått. Han förklarar att han inte vill ha någon publicitet och av det skälet vill han be inflytelsesrika vänner att sprida budskapet utan att nämna hans namn.

BUDSKAPET

CABALÀS BUDSKAP OCH VARNING TILL JORDENS FOLK

Den första person som Tasca vidarebefordrade innehållet i budskapet till var journalisten Marcos Bedin som också skrivit den här rapporten. Tasca hade slagit sig ned vid skrivmaskinen och åstadkommit följande text:

VARNING FRÅN BUDBÄRARE CABALÀ, FRÅN VÄRLDEN AGALI, TILL ALL JORDENS FOLK.

Alla krigsvapen som är kapabla att utplåna varje slag av liv måste omedelbart avaktiveras. Ett kärnvapenkrig skulle rubba Jordens omloppsbana runt solen och förorsaka svåra störningar i livet på närliggande världar. Några av dessa världar förekommer i dimensioner som jordens befolkning ännu inte har en aning om.

Enstaka nationers dominans inom politik och ekonomi måste avskaffas. Imperialism motverkar nationernas rätt till jämlikhet och har blivit en utstuderad form av slaveri.

Människans väsen och dess fortplantningsförmåga måste bevaras. På närbelägna stjärnor och på andra, på för dagens människor, ouppnåeliga av-

stånd uppstår liv genom den Heliga Anden, vilken skapat allt - genom Gud och av den orsaken får det inte bli former av värdelöst experimenterande för sådant experimenterande kommer att sluta med en oåterkallelig genetisk katastrof.

Med hjälp av grundstenarna inom rätt och moral och med målet att lösa de sociala problem som uppstått genom mänsklighetens oordnade levnadssätt, måste kontrollorgan upprättas, vilka genom vanliga vetenskapliga metoder skall planera och verkställa kontroll av den mänskliga befolkningen och människans biologiska utveckling. Människan måste erövra andra världar i universum och finna rätt plats att bistå framtida emigranter och finna nya energikällor och solidare material. Men innan människan gör detta måste hon först erövra sin egen värld och lösa de gåtor som fortfarande återstår på land, i vattnet och i luften. Hon måste beakta samspelet mellan alla natur-element av vital betydelse och skydda dessa mot listiga marodörer utifrån och befria världen från ofullkomligheten i människans kropp, själ och ande.

Människor som lyssnar till denna upmaning måste förberedas för den tid av egendomliga händelser som inom kort timar på Jorden. Den stora händelsen ifråga kommer att förberedas genom egendomliga manifestationer på Jorden och lysande prakt och oro på himlavalvet.

Den yttersta visdomens mästare återvänder till Jorden och skall återuppliva de underbara lärorna och hjälpa till att bilda ett nytt politiskt parti. Det jordiska paradiset skall återfödas, fullt av ljus och kärlek. Sedan, som resultat av krafter som mänskligheten idag inte kan föreställa sig, kommer människan till insikt om Jordens konkav-konvexdimensioner och kan därigenom resa till Universums djup utan att påverkas av påfrestande tidseffekter. Och som ett resultat av människans kreativa förmåga kommer den absoluta kraftens maskin att tillverkas, en uppfinning som bland andra häpnadsväckande under kommer att tillföra mänskligheten den mest välsignade och mest häpnadsväckande företeelsen i hela dess historia, nämligen åter-

uppståndelsen av de döda inuti strålen från de fyra grundelementen.

Detta är budbärare Cabálas, från världen Agali, varning till Jordens befolkning.

Rymd- författare med flyg- skräck

Av DANIEL ATTERBOM

NEW YORK (Ex-pressen). Författaren Isaac Asimov har just fyllt 65 år och då samlade han sina vänner till en fest för att fira att han inte pensionerades.

— Jag har alldeles för mycket att göra för att hinna pensionera mig, säger han när vi träffas i hans vackra lägenhet 33 våningar över Central Park i New York.

Asimov uthärdar stoiskt att bo så högt uppe, trots att han lider av utpräglad höjdskräck. Han vägrar dock att gå ut på balkongen.

Isaac Asimov har skrivit ca 330 böcker. 75 är antologier under hans namn, 200 är faktaböcker och 55 är romaner.

Professor

— Jag är mest känd som science-fiction-författare världen över. Jag är professor i biokemi vid Boston University School of Medicine, men jag har skrivit på heitid sedan 1958.

Foto: DANIEL ATTERBOM
Isaac Asimov, succéförfattare av science fiction, är egentligen professor i biokemi.

Asimovs mest kända verk är de science-fictionromaner om Stiftelsen som bygger på Gibbons 1700-talsklassiker "Det romerska rikets uppgång och fall".

— "Stiftelsen" är min största succe, erkänner Isaac Asimov villigt. De tre första böckerna är en samling noveller skrivna 1942–50 som gavs ut i bokform i början på 50-talet, och som fortfarande kommer i nya upplagor.

— Utgivaren satte press på mig att skriva en fortsättning. Med "Stiftelsen och tiden" 1982 hamnade jag första gången på bästsäljarlistan i New York Times. Egentligen hade jag hoppats att boken skulle bli en flopp så att jag kunde skriva de böcker jag egentligen ville skriva.

Isaac Asimovs fru är psykiater och använder sitt flicknamn, Janet, Jeppson. Små prydliga skyltar med

Dr Jeppson och Dr Asimov finns utanför dörren till deras respektive arbetsrum.

— Jag tillbringar större delen av mitt vakna liv där, säger Asimov och hustru Janet instämmer med ett leende.

Från Sovjet

— Mina föräldrar invandrade från Sovjetunionen till New York 1923 och öppnade en godisbutik. Den var öppen 16 timmar om dygnet och på något sätt har det blivit mitt normala arbetsschema.

Varje morgon går Isaac Asimov upp kl. 6, sitter vid skrivmaskinen kl. 7.30 och skriver till hans fru släpar bort honom på kvällen.

Förra året fick han en hjärtattack. Sedan dess har han börjat bygga upp fysiken med en motionsapparat i hemmet.

Isaac Asimov lämnar sällan sin lägenhet, och han vägrar att flyga.

Flygskräck

— Jag har flygskräck. Jag får inbjudningar till föredrag nästan dagligen, men det tar för lång tid att resa per tåg. Fast jag skulle gärna vilja åka till Sovjetunionen. De har skickat flera officiella inbjudningar.

I dag är det sällan han går runt på Manhattan.

— Ett par ynglingar som såg horfulla ut stoppade mig häromdagen. Jag trodde de tänkte råna mig, men de frågade bara om vägen till tunnelbanan. "Är det inte du som är Isaac Asimov?" frågade de, när jag förklarade vägen. I stället för att bli rånad fick jag ett par berömmande ord!

VEM BEVAKAR OSS ?

Den 22 februari 1984 hade vår jugoslaviska veckotidning ARENA en intressant artikel om ett nyligen siktat Ufo som kunde ses över hela Tjeckoslovakien.

Kl. 19.45 på fredagen den 2 dec. 1983, då gatorna i Prag, Karlovy Vary, Pilzen och i andra tjeckiska städer, som vanligt var fyllda av week-endlediga människor, var luften klar och himlen översållad av stjärnor. Då syntes plötsligt ett strålande mångfärgat föremål som sakta förflyttade sig rakt genom landet, från nordväst till sydöst och telefonerna hos tidningar, radion och polisen började ringa och ringde oavbrutet då tusentals människor krävde att få veta vad som pågick.

Inte förrän under senare hälften av januari, då tillräckligt med tid förflutit för att samla alla inkomna rapporter, kunde den tjeckiska ungdomsjournalen Mlada Fronta publicera en sammanställning över vad man sett.

De bästa och mest exakta uppgifterna kom från folk som befann sig uppe bland landets högsta berg, vilka inte stördes av städernas ljus och som dessutom kunde överblicka en stor del av himlen, beskrev farkosten som ett tyst "fantomplan", med ljus fram och bak, som flög på en höjd av ung. 300 m och syntes vara 30 - 40 m i storlek. Den kunde observeras under minst en minut.

En grupp soldater vid Karlovy Vary rapporterade: En ljuspunkt uppenbarade sig plötsligt vid väster horisont omkring kl. 19.30. Vid ett tillfälle delade ljuset upp sig i 2 punkter, en med en lysande svans, som påminde om en raketsvans. Den andra lysande punkten antog sakta en trekantig profil och hela föremålet höll samma fart under hela överflygningen. Intensiteten hos de separata ljusen på föremålet var starkare än ljuset på stjärnorna och helt stadigt. Efter ljuset kunde man skönja konturerna av farkosten

som påminde om svansen på en komet. Man kunde följa föremålet under $1\frac{1}{2}$ min.

Ett annat ögonvittne, ing. L.K. säger: " Endast framdelen var klart synlig och då den passerade över oss skymde den stjärnorna. På den osynliga delen av föremålet syntes tre mindre plattor av vitt ljus sett underifrån. Föremålet ändrade inte höjd och riktning, men dess runda ljus tycktes ändra sin profil till att bli oval."

En ingenjör från Prag, J.V. som vid den tidpunkten befann sig i Krokonosi tyckte först att det var ett jaktplan med landningsljusen tända. Sedan, berättade han, då föremålet passerade tändes ytterligare ljus och för ett ögonblick upplevde han en livfullt tindrande ljuseffekt. Det var sammanlagt 9 olika ljuspunkter med varierande intensitet, antingen vita eller gula eller orange. Man kunde inte se konturerna på föremålet. Man fick ett allmänt intryck av att det var "päron-format-nånting", genom vilket stjärnorna kunde ses ibland. Detta "päron" följdes av en lysande svans, en del av den kort och klar, den andra delen var mindre påtaglig.

Fenomenet observerades över hela den tjeckiska republiken och även på gränserna till Polen och Östtyskland fanns ögonvittnen.

Fenomenets varaktighet uppskattades till mellan 10 sekunder och upp till 3 minuter.

Ögonvittnen som bevakade fenomenet hela tiden sa att de först såg en ensam ljuspunkt, sedan ett bländande sken och därefter flera ljuspunkter av varierande ljusstyrka, ibland glittrande. De vanligaste färgerna som rapporterades var, som den tjeckiske ingenjören sade, vit, gul och orange.

Somliga påstod att det var en amerikansk "rymskyttel", som var på väg ner från deras "rymd-labb-station", men det kunde inte ha varit så, därför att ifrågavarande plan hade passerat över Tjeckoslovakien kl. 16.45 samma dag. Med andra ord, 3 timmar tidigare.

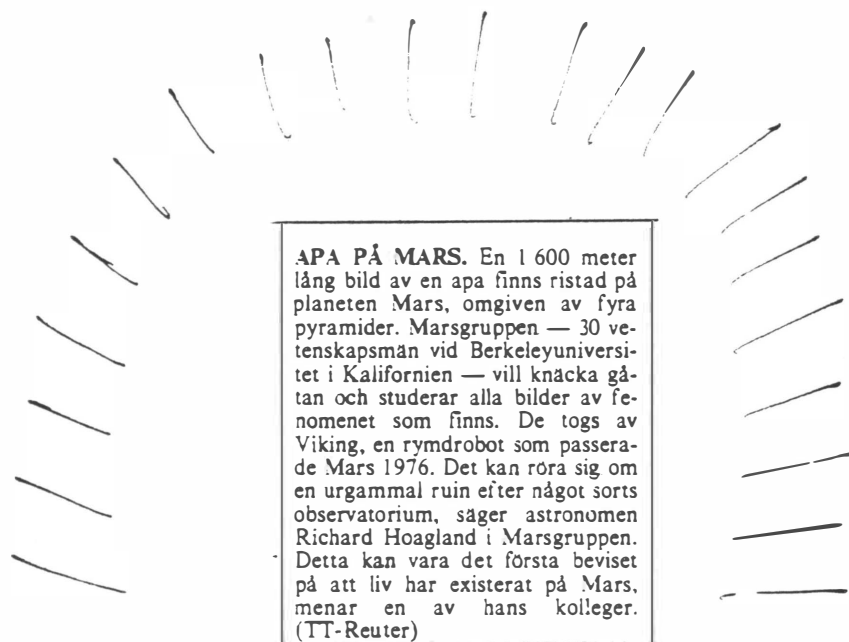
Tjeckoslovakiska vetenskapsmän fastställde möjligheten av att det var en meteor. Den tjeckiska rymdakademins astronomiska sektion sa emellertid

att någon meteor inte registrerats den natten. De brittiska vetenskapsmän som håller reda på alla satelliter och deras omloppsbanor rapporterade att inte en enda av dessa 5.000 - tal satelliter eller delar av dem hade registrerats som nedfallande eller ur kurs.

En expert betonade att om alla dessa ögonvittnen över hela landet kunnat se föremålet kan den inte ha flugit lågt, utan mycket högt. Om detta är fallet, måste det vara ett kolossalt stort föremål.

Mlada Fronta uppmanade sina läsare att organisera särskild bevakning på dylika fenomen och rapportera dessa till dem. Illvilliga vetenskapsmäns försök att finna förklaringar leder inte ett steg närmare de som företagit det här besöket.

Som en tjeckisk nyhetstidning påpekar: "Om nu utomjordiska varelser verkligen opererar här, utan vår vetskap, kommer vi sannolikt aldrig att få veta detta med mindre än att de själva är vänliga nog att berätta det för oss."

Du vet aldrig vad
som händer.

Bilden som hela Norge talar om

Äkta eller falsk?

Det här är bilden hela Norge talar om.

Det flygande föremålet fotograferades av Pål Kristian Vaag på Nordmøre utanför Trondheim.

Pål Kristian säger att han av en tillfällighet upptäckte det flygande föremålet utanför sitt hem den 19 augusti i fjol.

Sedan dess har bilden undersökts av en rad experter.

Pål Kristian uppger att föremålet var ungefär tio meter i diameter och att det lyste svagt.

— Föremålet stod stilla i luften och inte ett ljud hördes. Så plötsligt sköt det i väg och försvann. Jag hann ta en bild med min enkla amatorkamera.

Experterna har ingen förklaring till vad föremålet är.

Undersökts

Bilden har undersökts av det norska flygvapnets fototekniska undersökningslaboratorium som inte har hittat några tecken på att den är en förfälskning.

Bilden har också undersökts med hjälp av Norges bästa elektronmikroskop vid Tekniska högskolan i Trondheim.

Inte heller den undersökningen kunde ge svar på frågan om bilden är falsk eller äkta.

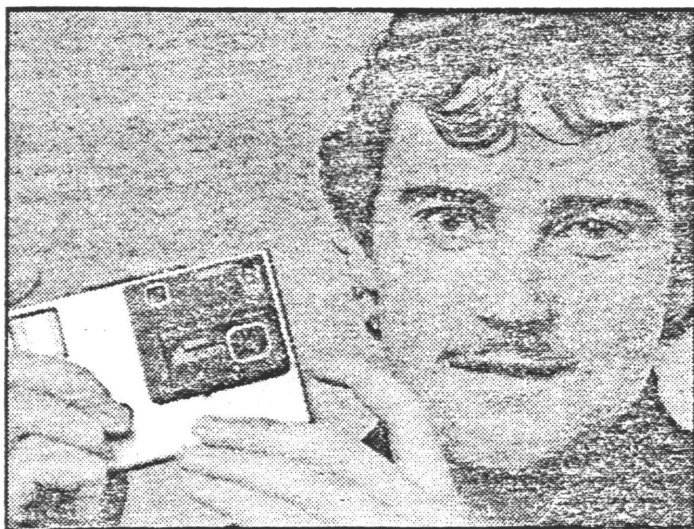

Foto: VG

— Föremålet stod stilla i luften och inte ett ljud hördes. Så plötsligt sköt det i väg och försvann. Jag hann ta en bild med min enkla amatorkamera, berättar Pål Kristian Vaag.

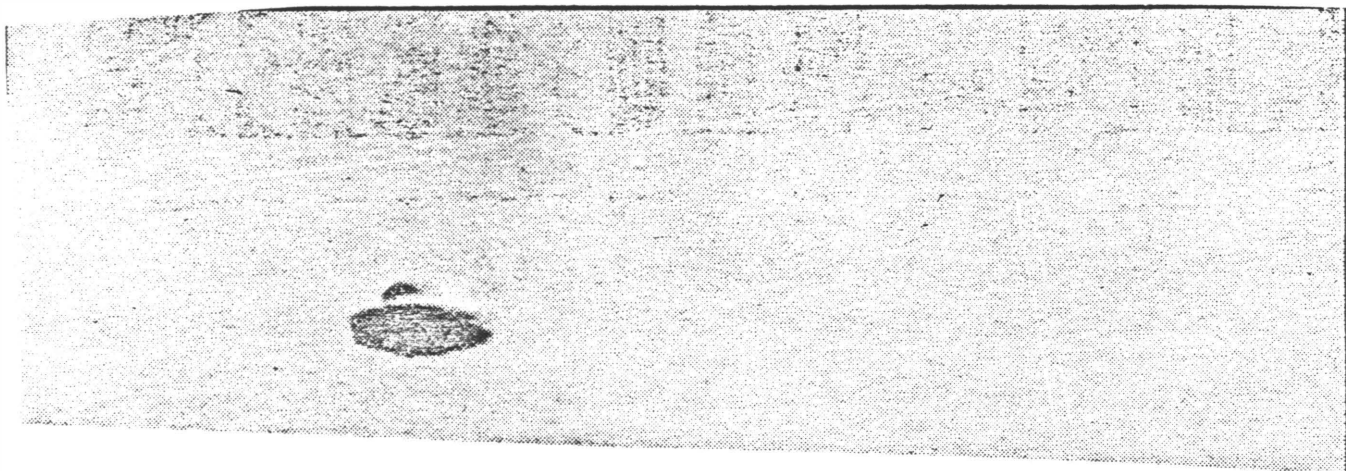
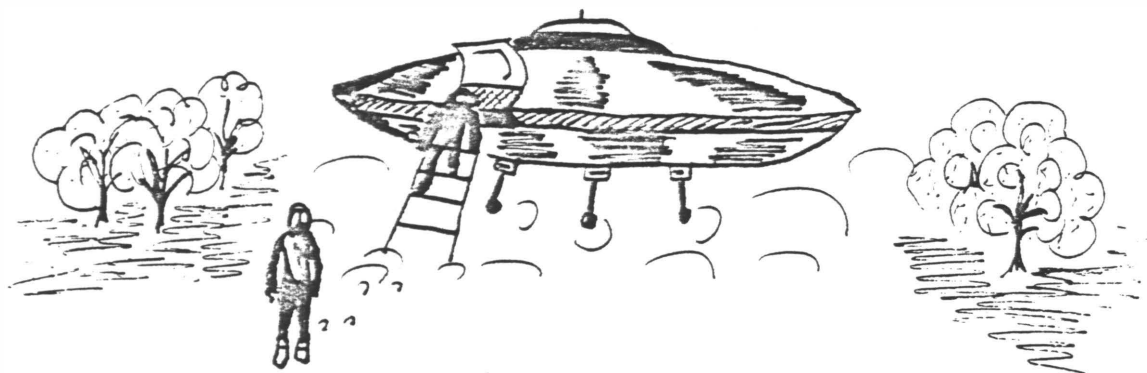

Foto: PÅL KRISTIAN VAAG

Här är bilden som gett norska experter huvudbry. Äkta eller falsk? Ett flygande föremål fotograferat på Nordmøre utanför Trondheim. Pål Kristian Vaag som höll i kameran berättar att föremålet var ungefär tio meter i diameter och att det lyste svagt.

Pål Kristians UFO-bild lurade hela Norge

I sex månader försökte norska försvarsexperten lösa mysteriet med UFO-bilden från Nordnorge.

Fotografen Pål Kristian Waag, 21, avslöjar nu gåtan som förbryllat hela världen.

- Jag drejade till tefatet hemma i källaren.

I augusti följ publicerade norska Verdens Gang den skarpa bilden på ett flygande tefat.

Direkt frågorna började hagla gav han ett mycket trovärdigt intryck.

- Jag berättade hur det gick till när det flygande tefatet skymtade fram bland fjälltopparna den här behagliga eftermiddagen. Jag slog också fast att UFO:t kretsade på 200 meters håll innan det bara försvann efter en minut.

Försvarets bildgranskare var eld och lågor.

- Det här är mycket intressant, sa dess talesmän. Bilden är ju helt unik. Den är så skarp och tydlig.

- Jag hade inte en lugn stund. Telefonen ringde i ett. Jag förhöordes av alla sorters experter och även av journalister från hela världen, berättar Pål Kristian.

Hela tiden höll han masken.

Det var först när bilden sändes för analys till Ground Saucer Watch i USA han bestämde sig för att berätta hur det gick till.

- GSWs digitalteknik är väldigt avancerad. När dom förstörar upp bilden 30 000-40 000 gånger avslöjas till och med min UFO-bild, säger han.

Mikael Brännström

- Först snickrade jag till ett UFO, som är 25 cm i diameter, i trä, säger Pål Kristian Waag. Jag fäste den i husväggen med hjälp av en ställning och en nylonlina. Sedan var det bara att ta fram pocketkameran
Foto: PÅL KRISTIAN VAAG.

Var det UFO?

En sommar på 60-talet vistades vi hos släktingar utanför Ystad. Vi satt ute länge på kvällen, det var varmt och alldeles stilla. Då klockan började bli mycket och det blev mörkt bestämde vi oss för att gå in.

Men plötsligt fick vi se ett skarpt blåvitt sken på himlen, det varade några sekunder, tonades sedan ner för att återigen komma upp. Då fick vi se de underliga föremålen. De var som stora cigarrer som flög förbi i det starka skenet, en efter en. Hur många de var vet jag inte, vi kom oss inte för att räkna dem, allt såg så underligt ut.

Inte ett ljud hördes, allt var lika lugnt och stilla. Dagen efter kom släktingar på besök och vi talade om vad vi hade

Trevlig

sommar!

ÖNSKAR

VÄSTERBOTTENSLÄTTEN
UFO-FÖRENING

Mats Nilsson och Håkan Ekstrand, UFO-kungarna i Sala, staden som blivit något av en central för UFO-rörelsen i Sverige. Mats såg själv ett mystiskt glimmande föremål i Heby i slutet av 60-talet. "Det flög efter ett passagerarplan och jagades sedan av fyra Drakenplan", säger han.

Foto: PEA BJÖRKLUND

G

AFTONBLA
Lördag 13 april

Om du hör något i luften som surrar...

Kontakta tefatsexperterna Håkan och Mats

Här är två experter på konstiga saker som flyger i luften.

Mats Nilsson till vänster är kassör i Sveriges UFO-förening och Håkan Ekstrand till höger ger ut föreningens tidning.

- Numera betraktas man inte längre som så knäpp när man har sett något. Folk törs berätta om vad de ser, säger Mats.

Kanske är det de möjliga ubåtarnas förtjänst.

Just i dag har UFO-folket årsmöte i Gävle.

- Kom gärna dit och berätta om dina upplevelser, säger Mats.

Förr var det hårdare för folk som sett märkvärdigheter.

Mats berättar:

- I Mariannelund i Småland 1959 såg en man som var ute på sin gård ett starkt ljussken närma sig. Det var en kupolformad farkost.

- Innanför fönstret satt ett par varelser med snälla ögon. De hade säkerhetsbälten, var mycket korta, smala och kattliknande och rörde sig spindelliknande.

- Farkosten skrapade vid landningen i ett träd, en lönn, som senare dog.

- Alldeles ljudlöst stod farkosten ett par decimeter ovanför tomt. Mannen försökte vinka till varelserna att de kunde landa på gräsmattan. Men de avstod och plötsligt släcktes det starka ljuset och farkosten försvann helt.

Hånades

Mannen fick kramp i det ben som varit närmast farkosten. Benet måste senare amputeras.

Sonen i huset bevittnade också händelsen.

- Mannen blev så hånad när han berättade det här att han inte kunde bo kvar längre. Flera år senare berättade flera vittnen att de sett samma farkost, säger Mats.

I dag hade mannen i Mariannelund kunnat ta kontakt med Föreningen UFO Sverige, som bildades 1970.

Antalet medlemmar är nu drygt 3 000.

Och mellan 300 och 400 observationer noteras i Sverige årligen.

- Vi lyckas sälla bort satelliter och rymdskrot, som tex uttjänta satelliter. De faller ner mot jorden som meteoriter, men skiljer sig från dem genom att de har flera färger, berättar Håkan.

Hästen skräm

- Ibland är det flygplan i vissa vinklar, det kan vara naturfenomen, hägringar och åskväder.

Återstår det hemlighetsfulla, oförklarliga.

Senaste observationen i Sverige var i Dalarna i januari. Ett par flickor som åkte släde efter häst i skogen näranog stoppades av ett fräsande, lysande klot. Hästen vägrade först att gå, men de fick så småningom fart på honom. Hemma larmade de Dala-Demokraten som skrev om händelserna.

Detta drog igång en våg av observationer över hela Dalarna. DD:s fotograf Rune Österlund lyckades till och med ta en bild av himlafarkosten.

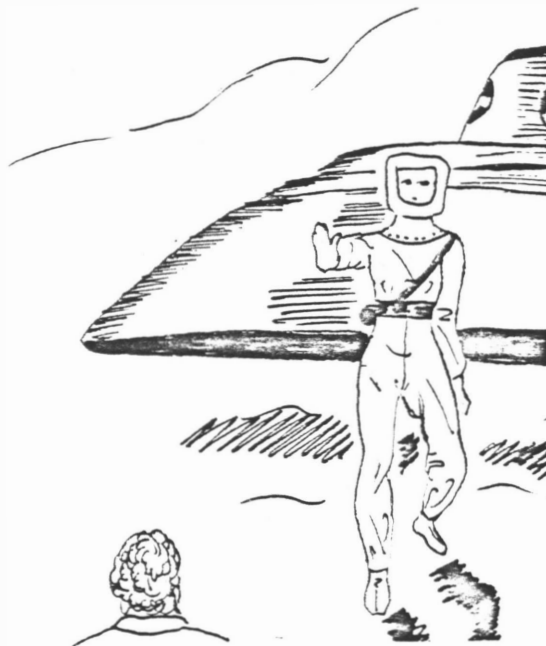
Det här berättar Stig Aggestad, på UFO Sveriges rapportcentral, dit vem som helst kan ringa på telefon

016/13 49 57 och rapportera sina iakttagelser.

- Men det mest fantastiska hände den 13 januari i Sovjet, säger han. Ett passagerarplan på väg från Tbilisi i Georgien till Tallinn i Estland fick sällskap med ett UFO-föremål som tände en mycket stark ljusstråle. Ljuset var så starkt att passagerarna kunde se detaljer på marken. Plötsligt dök farkosten ner och riktade sitt ljus mot passagerarplanet och följde med nästan som en hederseskort. I radar-kontrollen i Minsk kunde man se föremålet på skärmen. Denna händelse redogjorde Moskvaradion för, och den stod också att läsa i fackföreningstidningen Trud, något som är mycket

märkligt eftersom Sovjet officiellt betraktar UFO som ett kapitalistiskt påfund.

Ingerd Ekstrand

Vad kan jag göra?

BLI MED I UFO-FÖRENINGEN UNDER SÖNDAGS GRUPP. UPPLYSNING
TEL 0240/29146

Kosmisk resa i gungstol

Bengt Gustafsson, *Kosmisk resa*, i serien *Forskningens frontlinjer*. Liber 1984, 128 sid, cirka 53:50.

Astronomiprofessor Bengt Gustafsson har gjort en vetenskaplig prestation av hög rang. Han kan nämligen erbjuda kosmiska resor i gungstol.

Som läsare/gungstolspassagerare i hans "Kosmisk resa" förs jag via Mars och Jupiter till några av vintergatans lysande storheter och vidare långt därtill. Vita dvargar och svarta hål passerar revy. Steg för steg förs jag i kunnigt sällskap mot universums innersta hemligheter.

Bengt Gustafsson har i mitt tycke lyckats hitta en alldeles lagom berättartext som varken är för kryptiskt vetenskaplig eller för banal. Hans berättelse fascinerar. Den lysas också stundtals upp av ko(s)miska poänger. Bildmaterialet är välvalt.

En utsökt reklam för astronomisk forskning!

PETTER WULFF